خبر

جلسه شورای عالی سیاست‌گذاری اصلاح‌طلبان برگزار شد

● **ایسنا:** یازدهمین جلسه شورای عالی سیاست‌گذاری اصلاح‌طلبان عصر یکشنبه با حضور اعضا برگزار شد. در ابتدای این جلسه، محمدرضا عارف با تسلیت شهادت حضرت علی(ع) و آرزوی قبولی طاعات در ماه پرفیض رمضان و شب‌های قدر، روند طی‌شده از سوی فراکسیون امید برای انتخابات هیئت رئیسه مجلس برای اجلاسیه چهارم را تشریح کرد و گفت: فراکسیون امید برای حفظ هویت خود و انجام رسالت جریانی به صورت مستقل در انتخابات هیئت رئیسه ورود کرد و تلاش شد با شفافیت و به دور از برخی روابط غیرشفاف اصالت گفتمانی خود را درون مجلس بعینه نشان دهیم.رئیس شورای عالی سیاست‌گذاری اصلاح‌طلبان ضمن قدردانی از همراهی و همکاری مؤثر اعضای فراکسیون امید در جریان انتخابات هیئت رئیسه مجلس تأکید کرد که در انتخابات مجلس یازدهم باید راه خود را از افراد فرصت‌طلب و کسانی که می‌خواهند از اعتبار جریان اصلاح‌طلب سوءاستفاده کنند جدا کنیم. در ادامه، اعضای جلسه نسبت به برخی رفتارهایی که موجب افزایش شکاف و بی‌اعتمادی بین مردم می‌شود هشدار دادند و خواستار رسیدگی جدی به مطالبات به‌حق مردم از سوی مسئولان در شرایط خاص کشور شدند. به اعتقاد اعضای شورای عالی سیاست‌گذاری اصلاح‌طلبان حضور قدرتمند حاکمیت در عرصه بین‌المللی نیازمند اقداماتی در داخل کشور برای تقویت اعتماد عمومی است. گزارش عملکرد کارگروه‌های چندگانه از دیگر محورهای یازدهمین جلسه شورای عالی سیاست‌گذاری اصلاح‌طلبان بود.

مهلت ۱۱روزه داوطلبان انتخابات مجلس برای استعفا

● **ایسنا:** رئیس ستاد انتخابات استان تهران از مهلت ۱۱روزه متقاضیان شرکت در انتخابات مجلس شورای اسلامی برای استعفا خبر داد. شکرالله حسن‌بیگی اظهار کرد: متقاضیان شرکت در انتخابات فقط ۱۱ روز فرصت دارند تا استعفای خود را به شکل مکتوب به مسئول بالادستی ارائه دهند. وی ادامه داد: در صورتی که افراد متقاضی شرکت در انتخابات و مشمول ماده ۲۹ قانون انتخابات در مدت ذکرشده استعفا ندهند، نمی‌توانند برای شرکت در انتخابات ثبت‌نام کنند.

گفت‌وگو با «حمیدرضا آصفی» درباره بهنگامی و نابهنگامی تصمیمات سیاسی

اکنون چه باید کرد؟

علیرضا غریب دوست

عکس: سهند تاکی، شرق

شرق: تصمیم‌گیری یا تصمیم‌سازی در ۴۰ سال عمر جمهوری اسلامی ایران در زمان‌های مختلف گاهی سیاست‌گذاری بهنگام بوده و گاهی نابهنگام. این در حالی است که سیاست‌گذاری در نظام سیاسی در یک کشور بازتاب تقسیم قدرت و نفوذ تأثیر گروه‌ها و جریان‌های درون‌حکومتی است و از دیدگاهی از سیاست‌گذاری مدیران فراتر است و باید در بستر زمان و شرایط خاص سیاسی و بین‌المللی حاکم بر کشور مورد بازنگری و بررسی قرار گیرد. ازاین‌رو «شرق» در سلسله‌گفت‌وگوهایی با فعالان سیاسی، تحلیلگران و استادان عرصه علوم سیاسی و اجتماعی به دنبال یافتن پاسخی برای این پرسش بوده است که تصمیم‌سازی‌های بهنگام و نابهنگام در این چهار دهه چگونه بوده است. پاسخ‌های مختلفی به این سؤال تا به امروز داده شده و حمیدرضا آصفی در گفت‌وگوی پیش‌رو با تأکید بر فرصت‌سوزی در برجام معتقد است: « دراینکه برجام ضرورت داشت یا نه، تردیدی نیست که ضروری بود. نظام تصمیم گرفت برجام را انجام دهد. برجام تصمیم رئیس‌جمهور و وزیر امور خارجه نبود، تصمیم نظام بود و تصمیم درستی هم بود. اشتباهی که ما بعد از برجام کردیم این بود که وقتی برجام انجام شد، بعضی‌ها را از خودمان راندیم و رنجاندیم، درحالی‌که بعد از برجام باید با همه صحبت می‌کردیم، چون مشخص بود برجام به سرانجام نمی‌رسد». حال با توجه به پیچیدگی محیط‌های تصمیم‌گیری در جهان، باید در نقد تصمیمات بهنگام و نابهنگام ایران، نیم‌نگاهی هم به حوزه دیپلماسی داشته باشیم که خود متأثر از وقایع و اتفاقات در جهان و روابط ایران با دولت‌های مختلف متأثر از شرایط گوناگون است، بنابراین پای صحبت‌های دکتر حمیدرضا آصفی، سخنگوی سابق وزارت امور خارجه، در این رابطه نشستیم که مشروح آن را در ادامه می‌خوانید.

با نگاهی به‌آسیب‌شناسی فرایند تصمیمات کلانی که در ۴۰ سال گذشته گرفته شده است و با تحلیل این تصمیمات، استفاده از نتایج این نگاه آسیب‌شناسانه برای امروز و آینده نظام جمهوری اسلامی گره‌گشاست. بنابراین اجازه دهید این‌گونه شروع کنیم که به صورت کلی چه تصمیماتی را بهنگام یا نابهنگام گرفته‌ایم؟ ممکن است یک تصمیم درست، ولی نابهنگام بوده باشد؛ برای مثال ما یک روز تصمیم گرفتیم قطع‌نامه ۵۹۸ را قبول کنیم و جنگ با عراق را تمام کنیم، نمی‌خواهیم وارد این مصداق شویم که به‌موقع بود یا بیشتر مقامت می‌کردیم بهتر بود، برای تمثیل عرض شد؛ حال می‌خواهیم با اشاره به تخصص و تجربیات جناب‌عالی در حوزه دیپلماسی و نقش‌آفرینی‌های جدی شما برای حفظ منافع ملی، در این حوزه ورود کنید و بگویید تصمیمات بهنگام و نابهنگام شامل چه مواردی است؟

پاسخ‌دادن به این سؤال، کلی است و باید در این زمینه کتابی نوشت که اصولا فرایند تصمیم‌گیری و تصمیم‌سازی در کشورها چطور است و تصمیم‌ها چگونه اتخاذ می‌شوند. پرداختن به این مقوله در قالب این مصاحبه سخت است، اما در عرصه تصمیم‌گیری و تصمیم‌سازی که شاید تصمیم‌سازی قبل از تصمیم‌گیری مؤثرتر باشد، عوامل مختلفی دخیل هستند و بدون درنظرگرفتن آن عوامل نمی‌شود در این زمینه بحث کرد.

وقتی می‌خواهیم گذشته را ارزیابی کرده و به قضاوت بنشینیم، راحت است؛ چون اتفاقاتی افتاده و با توجه به نتایج، شما آنها را ارزیابی می‌کنید. این کار سختی نیست. وقتی قرار است درباره تصمیم‌سازی و تصمیم‌گیری صحبت کنید، باید خودتان را در آن لحظه قرار دهید که سخت است. به قول انگلیسی‌ها it is easy to revise after the event ما می‌گوییم «معما چو حل گشت، آسان شود»، ولی این مثل، مراد من را نمی‌رساند؛ منظورم این است که بعد از حادثه عاقل‌بودن آسان است؛ it is easy to revise after the event. هنگام حادثه اگر عاقل بودید، هنر کرده‌اید و این گفته برای تمام دنیا صادق است. چرچیل کتابی درباره جنگ جهانی دوم نوشته که می‌گوید وقتی به من گفتند اگر بخواهی برای جنگ جهانی دوم نام بگذاری چه می‌گویی، گفتم جنگی که می‌توانست شروع نشود. جنگی که طولانی‌ترین جنگ بوده (بعد از جنگ تحمیلی) و بیشترین تلفات را در تاریخ داشته است. جنگ تحمیلی با حمایت کشورهای دیگر همراه بود.

چرچیل می‌گوید جنگی که می‌توانست شروع نشود؛ یعنی این جنگ با یک حادثه شروع شد. سیاست‌مداران می‌گویند حالا یک ترور پیش آمد و می‌شد مذاکره کرد و جنگ شروع نشود. این مثال بسیار شاخصی در این زمینه است. به نظرم یکی از اشتباهاتی که خیلی‌ها می‌کنند، این است که گذشته را بدون درنظرگرفتن شرایط نقد می‌کنند. شما نمی‌توانید در خلأ نقد کنید. اشاره کردید به موضوع جنگ به‌عنوان تمثیل، شما در جنگ هر لحظه که قطع‌نامه را می‌پذیرفتید، نقدهای متفاوتی به آن می‌شد؛ یعنی طرفین اصلا نمی‌توانند طرف دیگر را قانع کنند. مثلا زمانی به دروغ شایع شد عربستان گفته من فلان میزان از خسارت جنگ را می‌دهم که اصلا این‌طور نبود و بحث رسانه‌ای بود. می‌خواهم نتیجه بگیرم که اگر شما در آن فضا قطع‌نامه را می‌پذیرفتید و عربستان خسارت نمی‌داد، می‌گفتند تو که در حال پیروزی بودی، چرا پذیرفتی. اگر در موقعیت دیگری قطع‌نامه پذیرفته می‌شد، مخالفان حرف دیگری می‌زدند. حالا عده‌ای می‌گویند چرا در دقیقه ۹۰ پذیرفته نشد. خیلی از بزرگان کشور خاطرات جنگ را نوشته‌اند و خیلی از بزرگان کشور سینه‌شان مملو از خاطرات است، اما حرف نمی‌زنند و سینه‌شان پر از حرف است؛ «هرکه را اسرار حق آموختند/ مهر کردند و دهانش دوختند». معمولا کسانی که بیشتر صحبت می‌کنند، کمتر می‌دانند. خیلی‌ها اطلاعاتی دارند و به مصلحت نمی‌دانند درباره آن صحبت کنند. نتیجه این است که هر وقت تصمیمی گرفته شود، مخالفان و موافقانی دارد و مشکل از جایی شروع می‌شود که بدون درنظرگرفتن شرایط زمانی و مکانی، به ارزیابی می‌نشینیم. این نکته‌ای اصلی است که لازم بود بگویم. اما در این کشور تصمیم‌سازی در سیاست خارجی چندوجهی است؛ چه در سطح، چه در عمق. اینکه شما موضوعات را ربط دهید و در قیاس با کشوری مثل فنلاند، اوکراین، قزاقستان و... همکاری داشته باشید، فرایند راحتی دارد، اما موضوعات کلان از نوع جنگ، مذاکره با آمریکا، ورود به گفت‌وگویی مثل برجام و موضوع همکاری‌های منطقه‌ای، فرایند متفاوتی دارد و پیچیده است. این قبیل تصمیم‌سازی‌ها در سطح و عمق چندوجهی است.

قطعا همین‌طور است و در رابطه با مسائل نمی‌توان مطلق صحبت کرد. هیچ چیز نمی‌تواند اشتباه مطلق یا بهترین و عالی‌ترین مطلق باشد، اما قبول دارید در ۴۰ سال گذشته تصمیماتی گرفته‌ایم که با هر دیدگاه مسامحه‌گونه و هر توجیهی به آن می‌پردازیم، می‌بینیم الزاما نمی‌توان از آن دفاع کرد. تصمیمات بزرگی را از اول انقلاب تا کنون گرفته‌ایم؛ چند تصمیم بزرگ گرفته‌ایم؛ مثلا تصمیم پایان جنگ بسیار بزرگ بوده. تصمیم پیگیری مناسباتمان با کشورهای دنیا، فرایند سیاست تنش‌زدایی که شما به‌عنوان سخنگوی وزارت خارجه در دولت آقای خاتمی ترویج می‌کردید نیز تصمیم بزرگی بوده و فضای جدیدی برای جمهوری اسلامی ایران به وجود آمد. قطعا توقف داوطلبانه ما در بحث هسته‌ای در دولت آقای خاتمی و برجام تصمیمات بزرگی بودند. نمی‌خواهم به مصادیق اصرار کنم، اما اگر اجازه دهید و صلاح بدانید به یک مورد که خیلی هم شاید علنی نباشد و امیدوارم مایل به صحبت درباره آن باشید، اشاره می‌کنم. یک تصمیم خیلی بجا و مدبرانه که شما هم در آن ایفای نقش کردید، پروژه توتال و کونیکوفیلیپس بود که خیلی تصمیم موفقی بود؛

ادامه در صفحه ۶

الو شرق ۸۸۶۴۰۲۶۰

sharghline@sharghdaily.ir
پیامک: ۳۰۰۰۴۶۹۹

● یکی از بستگانم در بیمارستان شهدای تجریش بستری است، خیلی جالب است که یک بیمارستان دولتی حداقل امکانات را هم در اختیار بیماران نمی‌گذارد. من که به عنوان همراه در آنجا حضور داشتم حتی یک ملحفه تمیز، یک بالشت و هیچ چیزی برای تخت که اگر بشود اسمش را تخت گذاشت، وجود نداشت، فقط تأسف خوردم، همین.

یک مخاطب

● کاهش سطح پوشش برخی داروها و هزینه‌ها ازسوی بیمه‌ها، ازجمله بیمه تأمین اجتماعی، درحقیقت خواسته یا ناخواسته به‌منزله اعمال و تداوم فشار اقتصادی و معیشتی به افراد با حقوق دریافتی ثابت است. انتظار می‌رود وزارت بهداشت این کاهش را به صفر یا حداقل ممکن برساند.

یک مخاطب

● **خودروهایی که موجب حوادث رانندگی می‌شوند:** برخی از رانندگان خودروهای سنگین که بار شن و ماسه دارند، بدون اینکه روی آن را با چادرهای مخصوص بپوشانند، در بزرگراه‌ها و خیابان‌های تهران رفت‌وآمد کرده و باعث می‌شوند باد آنها را جابه‌جا کند و رانندگان دیگر، به‌ویژه موتورسیکلت‌ران‌ها، در معرض خطرات و حوادث ناگوار رانندگی قرار بگیرند؛ از این‌رو ضرورت دارد رانندگان مسائل ایمنی را رعایت کنند و مأموران راهنمایی‌ورانندگی هم در این مورد با رانندگان متخلف برخورد قانونی کنند.

علی مختاری

● سهامداران شرکت ساختمان اصفهان (سهامی عام) بعد از گذشت بیش از ۲۲ سال که از تأسیس آن می‌گذرد، همچنان بلاتکلیف هستند؛ با تخلف‌های کلان و چندین بار تغییر مدیرعامل و هیئت مدیره این شرکت که با تبلیغات گسترده‌ای در این مدت به‌وجود آمد و همچنین در این سال‌ها با پذیرفته‌شدن شرکت در سازمان بورس اوراق بهادار اصفهان و فعالیت در سطح کشور و مجتمع‌ها و مجموعه‌ساختمان‌های عظیمی که در نقاط مختلف استان و کشور با پول سهامداران ساخته و فروخته شد، سهام آن هیچ رُشدی نداشته و اعتراض‌ها و شکایات آنها تا کنون به جایی نرسیده است و سرنوشت سهام آنها همچنان در هاله‌ای از ابهام و عدم رسیدگی و اعلام نتیجه ازسوی مسئولان قرار دارد!

یکی از هزاران سهامدار شرکت ساختمان اصفهان